

Tato diplomova práce mapuje vývoj západní sociologie města od samých počátků po Louise Wirtha, představitele pozdní chicagské sociologické školy. Pozornost je věnována slavným zakladatelům evropské sociologické tradice a jejich textům a úvahám týkajícím se města. Autorka se zaměřuje na důvody, proč se jejich práce o městě nedostaly do povědomí příznivců sociologie města natolik, jako dva texty ústřední pro tuto práci - esej Georga Simmela Velkoměsta a duševní život a článek Louise Wirtha Urbanismus jako životní způsob.

Práci zahajuje kapitola o slavných evropských sociolozích 19. a počátku 20. století, kteří se ve svých úvahách a prádech tematice města alespoň okrajově věnovali.

Kapitola pojednává o Friedrichu Engelsovi, Karlu Marxovi, Ferdinandu Tönniesovi, Emilu Durkheimovi a Maxu Weberovi. Následuje kapitola o Georgu Simmelovi a analýza jeho eseje Velkoměsta a duševní život. Na kapitolu o Georgu Simmelovi navazuje kapitola o chicagské sociologické škole, která se Simmelem nechala do velké míry inspirovat a pokračovala v rozvoji urbaní sociologie. Tato kapitola pojednává také o Robertu E. Parkovi a sociálně ekologickém přístupu významném pro celou sociologii města. Samostatná kapitola o Louisi Wirthovi a jeho článku se věnuje především rozboru tohoto slavného textu a kritickým odezvám, které vyvolal. Práci uzavírá kapitola popisující hlavní směry kritiky a postupný úpadek chicagské sociologické školy. V závěrečné kapitole je rovněž nastaven další vývoj sociologie města.